

ระเบียบสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
ว่าด้วยการสงเคราะห์พนักงานศาสนการ
พ.ศ. ๒๕๕๔

ด้วยมีการตราพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔๖ บัญญัติให้มีสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการสงเคราะห์พนักงานศาสนการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติโดยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคมจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ ระเบียบสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ว่าด้วยการสงเคราะห์พนักงานศาสนการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ พนักงานศาสนการ ” หมายถึง พนักงานศาสนการตามระเบียบสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติว่าด้วยพนักงานศาสนการ พ.ศ. ๒๕๕๓

“ กฎหมายและระเบียบของทางราชการ ” หมายถึง พระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับ คำสั่ง และระเบียบของทางราชการที่ว่าด้วยการนั้นๆ แล้วแต่กรณีซึ่งออกใช้บังคับอยู่โดยอนุโลม

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการกองกลางรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๒
บำเหน็จ

ข้อ ๕ “ บำเหน็จ ” หมายถึง เงินที่คำนวณตามอัตราในระเบียบนี้ และเป็นเงินที่จ่ายให้ครั้งเดียวซึ่งสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติให้แก่พนักงานศาสนการผู้ออกจากหน้าที่

สิทธิในบำเหน็จ เป็นสิทธิเฉพาะตัว จะโอนไม่ได้

ข้อ ๖ พนักงานศาสนการ ผู้ถูกไล่ออกไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จตามระเบียบนี้

ข้อ ๗ พนักงานศาสนการ ผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จตามระเบียบนี้ ต้องมีอายุการปฏิบัติงานตั้งแต่ห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไปโดยไม่นับทวีคูณ และต้องออกจากตำแหน่งด้วยเหตุต่อไปนี้

(๑) สูงอายุ คือมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๒) มีคำสั่งให้ออก หรือยุบเลิกตำแหน่ง

(๓) ทูพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและให้ใบสำคัญรับรองว่าไม่สามารถหรือไม่สมควรที่จะปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นได้ต่อไป

(๔) ลาออก และได้รับคำสั่งอนุญาตแล้ว

ข้อ ๘ การแสดงสิทธิขอรับบำเหน็จต้องกระทำภายในหกเดือนนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๙ การนับอายุการปฏิบัติงานเพื่อคำนวณบำเหน็จ หลักเกณฑ์ในการคำนวณ อัตราบำเหน็จ และวิธีจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่พนักงานศาสนการผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๑๐ การส่งจ่ายบำเหน็จตามระเบียบนี้ให้เป็นไปโดยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคม

หมวด ๓

สวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรและการรักษาพยาบาล

ข้อ ๑๑ การช่วยเหลือพนักงานศาสนการเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร และเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ให้ถือปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

หมวด ๔

การสงเคราะห์เกี่ยวกับการตาย

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่พนักงานศาสนการ ผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบนี้ถึงแก่ความตาย ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤตชั่วอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่พนักงานศาสนการ ได้รับอันตรายจนถึงแก่ความตายเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ แม้จะมีอายุการปฏิบัติงานปกติยังไม่ครบห้าปีบริบูรณ์ตามความในข้อ ๗ แห่งระเบียบนี้ก็ตามให้จ่ายบำเหน็จตกทอดตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ซึ่งกำหนดไว้ในข้อ ๑๒ แห่งระเบียบนี้

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่พนักงานศาสนการถึงแก่ความตาย ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประพฤตชั่วอย่างร้ายแรงของตนเองไม่ว่าจะเป็นผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตามระเบียบนี้หรือไม่ก็ตาม ให้จ่ายเงินช่วยเหลือพิเศษในการทำศพตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๑๕ พนักงานศาสนการผู้ใดมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัยถึงที่สุด หากภายหลังผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ วินิจฉัยว่าผู้ตายถูกลงโทษถึงไล่ออก ทายาทของพนักงานศาสนการผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามข้อ ๑๒

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายณพรัตน์ เบญจวัฒน์นันท์)

ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ